RÉSIDENCE SUPÉRIEURE AU TONKIN
DÉPOT LÉGAL

NĂM THỨ MƯỜI BA. SỐ THỨ 2364 — MỖI SỐ: 0$02 — NGÀY THỨ SÁU 6 FÉVRIER 1925

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

	HANOI					
	[illegible]	Người đem đến nhà	Gửi sở Giây thép	Bắc-kỳ, Trung-kỳ và Ai-lao	Nam-kỳ, Đại-Pháp và các thuộc-địa Pháp	Ngoại-quốc
Một năm..	6$00	6$90	6$30	6$30	6$60	12$00
Các làng và Các công-sở	»	8.00	8.00	8.00	9.00	»
Sáu tháng..	3.00	3.50	3.20	3.20	3.30	6.00
Ba tháng..	1.50	1.75	1.60	1.60	1.65	3.00
Một tháng..	0.50	0.60	0.55	0.55	0.60	1.00

Les abonnements partent du 1er et du 16 de chaque mois

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur 61-63, Rue du Coton, Hanoi

Fondateur: F. H. SCHNEIDER
Directeur: NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Rédacteur en chef: PHẠM DUY-ĐỨC
Administrateur gérant: NGUYỄN V-LUẬN

Adresse télégraphique: TRUNG-BẮC-TÂN-VĂN HANOI
TÉLÉPHONE No 150

DÉPOT LÉGAL INDOCHINE No 3288

ANNONCES
Décomptées à raison de 3 lignes au centimètre de hauteur, sur 0m065 de large.
4e page: *Une seule insertion.* . . . 0,30 le c/m
Par contrat annuel •
Par centimètre et par insertion. . . . . . 0$18 le c/m
Réclame dans la 1re page. . . . 2$ la ligne
Annonces judiciaires et légales. 1$50 le c/m
On traite à forfait pour les contrats importants.

Đáng kiếp cho những kẻ dụng tâm hãm hại người ngay

Trong những cái tính xấu của người mình có một cái tính xấu nhất cả đã làm cho xã-hội mình đến nỗi tan bầy nát nước, đoàn-thể không sao cố kết được, mà bao nhiêu những sự-nghiệp công cộng không một cái gì gây dựng nên được việc công ích trong xã-hội không ai chung cùng được với ai mà làm, điều công hại trong xã-hội không ai chung cùng được với ai mà bỏ, mang tiếng là một cái nước cổ mấy ngàn năm, dân cũng không phải là không đông, đất cũng không phải là không rộng, mà của nghèo sức yếu, cứ luẩn quẩn mãi ở trong vòng liệt-bại cho tới ngày nay, cái tính xấu ấy là cái tính hay ghen ghét lẫn nhau, thù khích lẫn nhau, không ai thương ai, không ai giúp ai, đã chẳng thương nhau giúp nhau, mà lại còn vì một chút lợi riêng hay là nhân một chút hiềm riêng, mà hãm hại nhau, khuynh phúc nhau, vu oan giá họa cho nhau nữa; tức như chuyện mấy kẻ đồng mưu nhau bỏ thuốc-phiện lậu vào trong sọt hàng người mà đi báo đoan đến bắt, tại tòa án vừa mới xét ra manh mối, xử phải phạt tù phạt tiền phiên tòa trước đây, trong xã-hội ta những chuyện như thế là chuyện thấy hằng ngày; nào là chuyện làm quả bom giả, chuyện tạo sổ ngụy-tịch giả, chuyện giấu súng, giấu đạn, giấu cơm rượu vào nhà người ta, để vu phản cho người mang tai mắc vạ, xưa nay biết bao nhiêu mà kể. Chuyện nào bại-lộ mà đến con mắt lỗ tai người ngoài nghe thấy được là may nhờ có cái sức công-bình của pháp-luật, cái tài trích phát của quan trên, chứ còn những chuyện làm được trôi tay, trốn lọt được cái lưới nghiêm của phát-luật, bưng kín được cái đuốc sáng của quan trên, thì kể có hàng bao nhiêu người phác-thực hiền lành đã phải ngậm đắng nuốt cay, khóc ngấm than ngầm về cái nỗi oan uổng đất bằng nổi sóng. Trong bản tiểu thuyết « tự đồng bằng lên mạn ngược » của một người Tây tả về cái phong tục của người An-nam mình, có thuật chuyện một tên nông-dân rất lương-thiện ở nhà-quê, vì một chút tư-hiềm với một nhà láng diềng mà bị họ bỏ cơm rượu vào nhà, báo quan sở đoan về bắt, không lo được tiền nộp phạt, phải phát-vãng lên mạn ngược, một thân một mình bỏ nhà lìa vợ, chịu tù chịu rạc ở một nơi ma thiêng nước độc mà chết oan ở dưới tay đòn vọt, gửi nắm xương tàn ở trong núi đỏ rừng xanh; một đoạn thảm-sử của tên tù rượu này chính là một bức tả-chân của hàng bao kẻ vô cô thụ họa, mắc phải cái tay cạm bẫy của những kẻ hiểm độc điêu-ngoan mà tròng cổ vào cái dây oan nghiệt đó; người có cái sọt hàng bị chúng bỏ thuốc phiện lậu vào như trên kia vừa nói, mà nếu không nhờ được quan trên có tài trích phát, pháp luật có sức [illegible] chúng không bại-lộ mà làm được trôi tay, thì cái thảm-sử tên tù thuốc phiện này chắc cũng có một cái tình cảnh gia phá thân vong, xương tan thịt nát cũng điêu đứng khốc hại không khác gì tên tù rượu kia!

Than ôi! người cùng nòi cùng nước, có cái quan hệ đồng ưu cộng lạc, có cái tình nghĩa máu mủ ruột già, mà nỡ đang tâm xô nhau vào hố, dầy nhau xuống bùn, trông thấy nhau vong gia thất thổ, gông đóng tróng mang cho mát ruột mình, kiếm được chút lợi lộc cỏn-con, trả được câu giận hờn nhỏ mọn; cái thủ đoạn tàn ác ấy, không biết những kẻ nhẫn tâm mà làm được, một đôi khi đêm khuya thanh vắng ông chúa lương-tâm của mình có hành phạt quở trách chút nào chăng? Thôi cũng đừng nói lương-tâm với những hạng người này mà uổng lời vô ích; trong cái lúc lòng cầu lợi của họ đương như mèo thấy mỡ, bụng báo oán của họ đương như lửa đổ dầu, thì phải trái mà kể chi, trắc-ẩn, tu-ố, từ nhượng mà làm chi, cái mầm mống lương-tâm đã vùi dập đạp xéo đứt nát tự bao giờ; trong lúc ấy thì lo đêm lo ngày, thiên phương bách kế, miễn làm sao cho người ta phải xót-xa đau đớn là mình được sung-sướng hả-hê, dẫu cho đến hãm anh hại em cũng không quản, lừa thầy phản bạn cũng không từ, còn tưởng chi tới cái đau ngứa thờ-ơ kẻ khóc người kêu, kể chi tới cái lo sợ xa lắc trời tru đất duyệt.

Song, có biết đâu rằng: cái ông chúa lương tâm của mình kia tuy vẫn không có quyền gì cấm trấp mình nổi, mà phép vua luật nước rành-rành ra đó, lại không nhớ tới chữ « vu phản tội đồng » hay sao? Từ trước đến giờ, những chuyện như thế mà làm được trôi tay thì chẳng nói gì, còn những chuyện mà bại lộ ra, như kẻ phao thuốc phiện lậu cho người, bị án-kết rõ-ràng trước mặt công-chúng trong tòa Thượng-thẩm đó, lại chẳng là cái gương tầy liếp cho những người không hề cố-kỵ đến lương-tâm chút nào cả, cũng phải nên cố-kỵ đến phép vua luật nước một chút ư? cái tội với quỉ thần trời đất bảo rằng còn xa, chứ cái tội với pháp đình thì hiển nhiên ngay trước mắt, đừng nghĩ cái lưới nghiêm của pháp-luật có thể trốn lọt được mãi, cái đuốc sáng của quan trên có thể bưng kín được mãi, mà cũng nên ăn-năn hối cải, mưu cái lợi chính-đáng, bớt cái hờn giận nhỏ-nhoi, bỏ cái tính xấu hãm hại nhau, khuynh-phúc nhau, vu oan giá họa cho nhau đi để mong kết cái dây thân-ái đồng chủng đồng bào, mà hiệp lực đồng tâm lo cùng hưởng cái hạnh phúc sinh-tồn thì phải.

T.

MẤY LỜI KHUYÊN CỦA MỘT NGƯỜI ĐẸP

Trước đây ở Chicago có một cuộc thi người đẹp, các cô đến ứng thí cộng tới 350,000 người, mà Miss Inez Harden chiếm giải khôi-nguyên.

Miss Inez Harden người đẹp lạ thường, cô được giải đẹp nhất cõi con gái Hoa-kỳ thực là đáng lắm. Chính những người ứng thí với cô cũng chịu công-nhận cô là đẹp nhất.

Các viên phóng-sự báo-quán bèn đến hỏi cách bồ-dưỡng của cô thế nào [illegible] như thế.

Cô nói:

Mỗi đêm tôi ngủ mười giờ.

Mỗi ngày tôi uống một phần tư lít sữa.

Tôi ăn nhiều rau cỏ.

Tôi không dùng son phấn.

Tôi không mang đồ nặng bao giờ.

Đó là lời khuyên của một thiếu-nữ đẹp nhất ở Hoa-kỳ, các cô thiếu-nữ Việt-Nam ta hẳn không ai là không muốn cuốn lấy cái đẹp, nhưng chớ tưởng cứ mượn màu son-phấn mà tạo-thành được cái đẹp đâu!

Âu-châu điện-tín

HAVAS

Paris ngày 3 Février 1925

Việc nước Thổ và nước Hy lạp

Đồng minh gia công điều đình cho việc của hai nước Thổ và Hy-lạp được yên.

Một cuộc bay

Hai phi-hành-gia định bay thẳng một mạch từ Paris đến Dakar không đỗ ở đâu cả.

Việc ở phía Maroc của Tây-ban-nha

Madrid. — Có tin đích xác rằng Abdelkrim đã bắt được Raisouli.

VÔ-TUYẾN-ĐIỆN

Bordeaux, ngày 4 Février 1925

Nước Pháp với giáo hội

Thứ dân nghị-viện bỏ 317 phiếu ưng cấp tiền để đặt phái-bộ riêng ở giáo-hội đô thành coi về việc tôn giáo ở Alsace-Lorraine. Số phiếu phản đối là 246.

Lương bổng hưu trí các quan thuộc-địa

Quan thượng-thư thuộc địa có nghị-định đặt một hội-đồng mười ba viên để ấn-định thể-lệ lương bổng hưu-trí các quan thuộc-địa. Ông nguyên-lão nghị-viên Auber chánh hội-đồng; sáu hội-viên sẽ đại diện các viên chức thuộc-địa; trong sáu hội-viên ấy có ba vị quan Đông pháp. Tại hội-đồng, các viên chức ấy cùng các ông nguyên-lão nghị-viên và thứ-dân nghị-viên thuộc-địa đều có quyền tư vấn.

Nước Pháp với nước Đức

M. Trendelenburg gửi thư trả lời M. Raynaldy. Trong thư ấy có nói: Dù chánh-phủ Đức ưng mọi khoản của nước Pháp, song nước Đức vẫn giữ mọi khoản như cũ. Nước Đức xin được đãi là một tối huệ-quốc, M. Raynaldy bàn ngày mai sẽ lập đại-hội-đồng để bàn bạc cho công việc chóng xong.

Hội-đồng bài-trừ nha phiến

Quan Thượng-thư Daladier đi Genève dự hội-đồng bài-trừ nha-phiến.

Một đường tàu-bay

Có tin rằng một công-ty buôn-bán đặt một đường hàng-không từ Calcutta đến Rangoon, có chánh-phủ giúp đỡ cho.

Hoa-kỳ với tòa thẩm-phán quốc-tế

Hội-đồng ngoại-giao của nghị-viện Hoa-kỳ quyết nghị một khoản ưng cho Hoa-kỳ dự vào tòa thẩm-phán quốc-tế.

Việc chính-trị nước Đức

Quan tổng-thống Ebert định không ứng-cử nữa. Có lẽ quan Marx sẽ trúng cử thế chân quan Ebert. Đảng quốc-dân sẽ đem một viên tướng ra ứng-cử.

Cavite, ngày 4 Février 1925

Việc nước Thổ với Hy lạp

Rome, ngày 2 — Ngày hôm qua các chánh-phủ Pháp, Anh và Ý bàn bạc với nhau để can thiệp vào việc hai nước Thổ và Hy-lạp

Thời tiết ở bờ bể Béhring

Nome (Alaska), ngày 2 — Ở miền bể Béhring gió bão dữ dội. Hàn-thử-biểu xuống tới 10 độ dưới 0. Đường giao-thông mắc nghẽn, có lẽ tàu không vào bến được, để chở thuốc tiêm trừ bệnh diphterie đến, và thuốc tiêm không khéo cũng đông lại.

Bệnh tình Tôn-văn

Bắc kinh ngày 2. — Bệnh tình Tôn-văn đã khá.

Ngày húy Lénine

New-York, ngày 1er. — 15.000 người họp nhau ở vườn Madison để kỷ-niệm ngày húy năm thứ nhất ông Lénine.

CÁI NGHỀ TỐC-KÝ Ở NƯỚC ĐỨC

Cái nghề tốc-ký ở nước Đức rất là thịnh-hành. Mỗi khi có khoa thi tốc ký, người ứng thí kể có hàng mấy nghìn

Năm ngoái hội liên-hiệp Stolze-Schrey có đặt một cuộc thi có 3.000 người đến ứng-thí. Năm nay, lại có một cuộc thi về lối tốc-ký Gabelsberger, số quyển thi là 10.000, trong số ấy có 9.000 quyển được thưởng.

CÁ TÔM Ở GIỮA BÃI SA-MẠC

Mấy người bộ-hành đi qua sa-mạc Sahara đào lỗ ở dưới cát tìm được một vũng nước, bỗng nhiên lại thấy mấy con cá ở đấy. Cá có mắt hẳn hoi, chứ không phải như mấy thứ cá người ta thấy ở gầm đất mà không trông thấy đâu. Lắm con cũng giống như cá ở hồ ao, cá ấy ở đâu mà đến? Có người bảo đó là chim ăn trứng cá đến các chỗ ấy uống nước đánh rơi, rồi trứng nở mà có cá. Nhưng điều ấy cũng không lấy gì làm chắc, các nhà bác học còn đương ra công khảo-cứu chưa quyết-đoán ra làm sao.

HÀI ĐÀM

Buôn phấn bán son

Vợ xã Quých ở nhà-quê buôn các thứ phấn, một hôm hết phấn, xã Quých bảo vợ đưa tiền ra Hà-nội mua, xã Quých được tiền hớn hở đi ngay, hỏi thăm đến các xóm chị em, nhà nào cũng sồng sộc vào hỏi: « Có phấn bán không? ». Các chị-em thấy xã Quých rởm-đời thì không thèm giả nhời, chỉ lườm lườm nguýt nguýt, xã Quých tưởng chị-em còn làm cao giữ giá nên lại hỏi già, sau có chị em phát-cáu gắt lên rằng: « Buôn gì! buôn cái ba...! bán gì! bán cái chín.....! ».

Xã Quých ngạc nhiên hỏi:

« Ấy chết! sao bảo ở đây buôn phấn, bán son » thì phấn rẻ lắm chứ, sao lại bán đến ba.... với chín.... kia à? »

Cuồng-sỹ.

SỔ SÁCH XUẤT BẢN Ở NƯỚC ANH TRONG NĂM 1924

Số sách xuất-bản ở nước Anh trong năm 1924 là 12.706 quyển.

Từ ngày đình chiến đến giờ, số sách xuất-bản trong năm ấy là nhiều nhất. Số sách xuất bản trong năm 1913 là 12.379 quyển.

Trong 12.706 quyển xuất-bản trong năm 1924, có 3.193 quyển là in lại.

Xem số sách xuất-bản trong hai năm ấy, thì sách tiểu thuyết bao giờ cũng chạy nhiều nhất.

Luyện tập quốc văn

Một cảnh gia-đình

Các bạn thiếu-niên ta bây giờ đã được sẵn thầy, sẵn sách để theo đòi học-vấn, nhưng nào mấy người chịu để tâm đến sự học chính đáng, chẳng qua ngoài cách học để mưu-sinh thì thôi, hễ nói đến đạo-đức thì coi như câu chuyện vẩn vơ không thèm nghe, có nghĩ đâu rằng phong-hóa là cái trụ cốt cho sự sinh-tồn của một nước. Ôi! phong-hóa một nước là gốc tự phong-hóa từng nhà, phong-hóa từng nhà là gốc tự một người. Cái người ấy là ai? là anh, là tôi, là hết thảy bọn tu-mi đó. Ta vẫn thường tự nhận là con rồng cháu tiên đấy, đẹp đẽ thay! cái tên con rồng cháu tiên!

Ai là con rồng cháu tiên xem câu chuyện này thì cũng nên sợ cho sự học dở dang. Ở một phố kia, giữa thành phố Haiphong mới xảy ra một câu chuyện xem ra cũng tầm thường, song nghĩ cho kỹ, câu chuyện đó cũng nên làm gương cho kẻ nho dốt, tây nát mà gọi tình cho người đời biết đạo tu-tề của cổ-nhân là quí. Nhà kia cũng là nhà ông này ông khác đấy, chỉ vì văn-minh Âu-Mỹ chưa thấm nhuần, nên nếp ông cha đã hủy hoại, rồi thành ra có cảnh gia-đình rẽ thúy chia uyên một cách kỳ quặc đáng thương, đáng giận, khiến cho kẻ đa cảm phải mất mấy giọt nước mắt khóc hồn cổ nhà Nam

Mỗ cũng học Tây nhưng học Tây dở dang, a b nguệch ngoạc đã dùng; moi toi xỉ xăng đã nói, đã làm việc nhà buôn này một năm, nhà buôn khác giăm tháng, rồi về « hưu-trí » sớm lấy tiếng là ông thông, đã kiếm mươi đồng lương tháng cho bõ công cắp sách vài năm rồi về... tùy tùng mẹ đĩ sai phái...; nào có phải Tây-học biết nghĩa lý bình-đẳng, biết văn-minh tự-do đâu! Học-vấn đã ít ỏi thế thì con mắt cũng hẹp hòi, cái bụng cũng nhỏ nhen, cái lưỡi cũng hay huênh hoang khoác lác, lại thêm Hán-tự u mơ, tác đánh tộ cũng không xong, thì bảo xem xét thói hay tục tốt của người ngoài để điểm xuyết cho phong-hóa nước nhà ngày thêm đẹp đẽ, chau rồi cho tục lệ Nam-Việt ngày thêm rực rỡ làm sao được? Nào có thể mà thôi đâu! lại được cái ngôn luận hàng rau nó phụ thuộc vào cái kiến-thức mỏ bèo kia nữa mới buồn chứ! Ấy người đó là người chủ-trương cái gia-đình mà xảy ra cái câu chuyện éo le đó! Một cái nhà cột cái đứng không vững, thì cột con, xà, kèo, dui chắc chắn làm sao? Thật là rau nào sâu nấy, cổ-nhân dạy không sai! Người con gái cả vừa đến tuổi cập kê thì thấy đi đâu mất. Người con gái thứ hai lấy một anh chàng, chẳng chẳng ra chồng, vợ chẳng ra vợ; bố vợ chửi chàng rể, con dâu cãi mẹ chồng, nay ở mai về, tam khoanh tứ đốm. Người con thứ tư là con trai, đã được bố thế, lại ở trong cái không-khí gia-đình thế, thêm đường giao-thiệp ngoài mấy bác sốp-phơ, vài cậu bi-bô, thì trời bể là vung cả. Người con gái thứ ba là người chủ động sái tấn kịch đây.

Lò đúc chỉ một khuôn, con gái ta ở thời buổi này, mà chữ Nho không biết, chữ Tây không thâm, chỉ quốc-ngữ vọc vạch, con số còn cong, lại thêm hô-hấp phải cái không-khí gia-đình của cha, anh như thế, thì sao cho đáng làm vợ, làm mẹ người được. Ấy tính cách cô ả con ông thông « Mỗ » là vậy đó. May sao cô lấy được một cậu cũng con nhà tử tế, chẳng kim chi ngọc diệp, cũng văn hay, chữ tốt, cũng con nhà biết trọng luân thường, biết bắm mộ sự học phải đường. Vợ chồng âu yếm duyên đẹp trăm năm keo sơn vàng đá. Song cậu ấy đương tuổi thanh niên, còn hăm hở ngọn bút, [illegible] câu văn quyển sách theo đuổi anh em, ít khi săn sóc đến vợ. Khi còn song thân cậu, thì cũng có khi bị là mắng vì sai phép trong nhà, nhưng chẳng qua song thân cậu cũng sẽ bảo cô ta thôi, không muốn bắt con phải đem tâm nghĩ ngợi việc gia-đình. Vợ chồng ăn ở được một đứa con gái lên ba.

Khi phụ-thân cậu mất, cô ả xin mẹ chồng đi ở riêng cho thoát khỏi vòng gia pháp « ! » Mẹ chồng nghĩ rằng vợ chồng trẻ không nên vội tự chủ sinh hại việc học hành, bèn chỉ cho cô ả buôn bán chung với mẹ (vì mẹ ở gần vách nhà chồng). Ấy tưởng rằng con gái gần gụi mẹ thì mẹ dạy con đường ăn nhẽ ở, thờ chồng nuôi con, ai ngờ chẳng biết giáo dục nhà cô dạy những gì, mà đột nhiên sinh chuyện lôi thôi, ra tòa xin li dị.

Cậu này nghĩ sao? « Vợ chồng là đạo cả trong ngũ luân, tôi không dám mang tội với lễ-giáo » Cậu tuy nói vậy, song còn phân vân nghĩ ngợi.

Nếu ta không bỏ, thì một người đàn bà đang âu-yếm chồng, mà tự nhiên xin li dị, đến khi gối ấp vai kề còn mặt mũi nào? Lúc ở chốn công đường mặt đối xà mặt, lòng muốn cách lòng, thì tâm sự ai đã đổi thay rồi, tin sao được nữa. Mà ta bỏ ra thì con ta kia cũng giọt máu đào, lòng nào nỡ dứt thâm tình! mà con ta lại về ta thì đứa trẻ sau này còn biết gì là vui nữa.

. . . .

Đến đây xin lau ngòi bút dừng tay viết để độc giả xét, rồi thử đặt mình vào cái địa vị đó xử sự để lấy cái kết cấu cho câu chuyện. Kẻ viết bài này chỉ xin biết thương cho mọi cái gia-đình đương xum họp ra tan nát và giận cho sự học dở dang làm hại đến con người.

Vũ-nguyên-Bác

Giải đáp những điều pháp-luật

CÂU HỎI. — Thưa ngài,

Tôi có một món tiền 400 đồng cho hai người vay: một người đứng bảo-lĩnh (người này đương làm việc quan) và một người đứng vay. Quá hạn đã lâu, tôi đem thưa tòa án đệ nhị cấp bản-hạt đã xử bắt người bảo-lĩnh phải trả, vì người đứng vay không còn gì cả.

Người bảo-lĩnh chống án lên Thượng-thẩm, vì sự lôi thôi thế, tôi không có thì giờ đi lại nên có ủy quyền cho thầy kiện.

Đến phiên tòa, quan tòa xử y án như tòa án đệ nhị cấp xử. Cách đây đến nay đã hơn hai tháng, tôi viết giấy giục thầy kiện, thì thầy kiện trả lời rằng đã gửi bản án về bản-hạt rồi, thế mà từ đấy đến nay chưa thấy thi-hành.

Vậy xin quí báo làm ơn chỉ bảo cho thế nào để tôi lấy được nợ. Đa tạ lắm lắm.

TRẢ LỜI. — Ông chỉ việc xin viên lục-sự phát cho bản trích-lục hay bản toàn sao về cái án ấy mà thi hành.

Ông có thể phát mại các động-sản của người bảo lãnh, hoặc là hoa lợi hoặc là các bất động sản hay là xin câu thúc thân thể (bỏ tù nợ) người ấy.

CÂU HỎI. — Duyên tôi có một khu đất 5 sào, tường liền với khu đất của người bán-xã tôi phỏng một sào. Hai khu đất ấy chỉ cách nhau có bức rào thưa thôi, cùng trồng cây dân cả, hai khu đất ấy phía dưới giáp giới cánh đồng, phía trên giáp đường quan-báo, đến bây giờ người bán-xã tôi có khu đất ấy đã đem bán cho người khác làng mua, người ta tăng nền cao hơn khu bên tôi độ một thước tây, để làm nhà ở và người ta đã xây một bức tường làm cho hai đất cách nhau ra; nhưng chỉ niềm một nỗi là người ta xây hai cái cống ở chân tường, làm cho ngọn nước bên kia chảy sang đất tôi, trong khi mưa to nước mình chẳng những trôi cả đất nguyên-thổ mà lại trôi hết cả mầu đất nữa, khiến cho thiệt hại đến hoa lợi tôi mãi mãi về sau này. Tôi đã có lời nói để người láng diềng làm thế nào cho nước ở ấy đi chỗ khác mà người ấy cứ nhất định không nghe cho chảy về phía dưới và lại đáp rằng: nếu tôi cho chảy về phía dưới của tôi thì trong khi mưa to trôi cả đất mới tạn của tôi thì sao!

Vậy dám nhờ ngài chiếu theo ly luật và chỉ-giáo cho tôi lấy việc đó mà thưa ở sở Cẩm coi về thành-phố có được không hay là phải làm đơn khiếu tại tòa án đệ nhị cấp bản-tỉnh. Xin ngài chiếu tình làm phúc chỉ bảo cho tôi được rõ ràng ngài vạn hội.

TRẢ LỜI. — Dân luật của ta không thấy điều nào nói đến việc như thế, vậy phải tựa vào dân luật Pháp có điều cũng như sau này:

« Phàm người chủ khu đất nào tiếp giáp với một khu đất khác cao hơn thì phải chịu để những nước chảy *tự nhiên* ở khu đất cao hơn ấy theo đường dốc mà chảy mình.»

Nhưng phải là những nước chảy đến tự nhiên mới được như là nước mưa chảy xuống, hoặc nước suối ở trên đất cao chảy ra, cứ không phải là những nước mà người láng diềng đem ở ngoài vào mà dùng về những việc trong nhà.

Nếu cái trường-hợp của ông đây, vì người chủ đất bên cạnh đã đắt cao lên mà để nước chảy vào đất ông thì nước ấy không phải là *tự nhiên* chảy đến.

Vậy ông có thể thưa người láng-diềng ấy tại tòa-án đệ nhị cấp để bắt người ấy cho nước chảy đi chỗ khác hoặc là bắt đền liền bồi-thường cho ông.

THƠ SÁCH-HỌA

(*Họa ba bài thơ đăng trong số báo ngày 5 février 1925*)

I

Thức đêm

Vường vít năm canh một mối sầu,
Mối sầu khó nỗi tả nên câu.
Biết nhau họa có người trong mộng!
Trong mộng chung ai đã mấy thâu?

II

Đề ảnh

« *Chơi thuyền càng bạn* »

Trên trời dưới nước giữa đôi ta,
Trần-bài con thuyền một chuyến qua,
Để tấm gương trong không chút bợn,
Tình-thần bằng tuyết tả chân ra.

Mlle Yến (Khâm-thiên)

Tân xuân thư bút

Cái kiếp sinh ra nghĩ cũng rầy,
Công tai cũng mất ở đời nay,
Của trời còn chán người cùng mọt,
Mùi thế tha-hồ đắng với cay,
Những muốn lên trời e cảnh ngắn,
Dầu mà xuống đất cũng lòng ngay,
Chẳng kiếp nào chẳng hoàn mà ta cũng,
Ta cũng rảu mày chỉnh-chện đây.

Hằng-Đức, Mạnh-Khải

VIỆC HANOI

Thời-tiết

7 giờ 20 độ
15 giờ 23 độ

Giá thóc gạo:

Gạo hạng nhất, một tạ.		11 30
— nhì,	—	10 45
— ba,	—	9 50
Thóc hạng nhất,	—	6 70
Bắp ngô	—	7 40

Giá bạc. Kể từ ngày 5 Février 1925, giá bạc ở kho Nhà-nước định là 10 / 30

Các tàu bay tại Ai-lào. — Chiếc tàu bay chở quan Khâm-sứ Lào và S. E. Pretsarath do viên quản Lambert cầm máy ở Mường-sing khởi hành ngày mồng 4 hồi 14 giờ 15 thì đã tới Luang-Prabang lúc 17 giờ. Đường không trung hôm ấy khó đi quá là vì có gió và sương mù.

Còn chiếc tàu bay nữa hễ chữa máy xong thì ở Mường-sing sẽ khởi hành.

Ngạch các quan cai-trị. — Nghị-định ngày 24 janvier 1925 cử quan cai-trị hạng nhất Jabouille tùy thuộc quan Thống-sứ Bắc-kỳ bổ dụng thi nay bãi đi.

Quan cai-trị Jabouille lại vẫn bổ tùy thuộc quan Khâm-sứ Trung-kỳ như trước.

M. Klein quan cai-trị hạng ba mới bổ tại Bắc-kỳ thì nay lĩnh chức công-sứ tỉnh Laokay thay quan cai-trị hạng nhì Serveise về nghỉ.

Lệ luật về điền-thổ ở Đông-dương. M. De Feyssal, quan thanh-tra hạng nhì sở Trước-bạ và Công-sản nay bổ làm chánh sở coi về việc điền-thổ ở Đông-dương.

Đợi khi có nghị-định tuyên-bố các chi dụ định các thể-lệ về điền-thổ ở Đông-dương tại Trung Bắc-kỳ và Ai-lào thì quan Thanh-tra de Feyssal có cái nhẹm-vụ dự-thảo các nghị-định thi-hành lệ ấy ở bên này thế nào. Tiền phụ cấp mỗi năm được là 1 20 đồng.

Hội xe đạp. — Hội xe đạp có lời báo-cáo rằng từ chủ-nhật sau là ngày 8 février, và suốt trong mùa rét này, thì chủ nhật nào cũng có cuộc thi xe đạp từ 15 giờ trở đi tại trường xe đạp đường Puginier.

Chương trình những cuộc thi ấy sẽ thay đổi luôn cho vừa ý mọi người.

Mỗi cuộc thi sẽ có phường nhạc-binh đến cử-nhạc.

CẦN NGƯỜI LÀM ẢNH

Sở chiếu-bóng ở phố Toàn-quyền cần người thợ ảnh đứng đắn, chữ nghĩa khá-khá và đủ tư cách làm một người thị-dịch (surveillant).

Hỏi tại: phố Grand Bouddha, số 150.

Tòa Thượng-thẩm. — Hôm qua tòa Thượng-thẩm xử những việc sau này:

Hành hung. — Trước khi rước nhà thờ Thái-bình, Ng-viết-Thăng đã bảo nhiệm người chức-sự trong lòng đừng mắc áo vóc. Đến khi rước, P. ạm-v-Oanh, Đào Chính và Phạm-Diêm thấy Ng viết-Thăng đã bảo thế lại mặc áo vóc, cho nên sinh sự đánh nhau bị thương. Tòa Nam-án tỉnh Thái-bình phạt Phạm-v-Oanh, Đào Chính và Phạm Diêm mỗi tên 3 tháng tù. Tòa Thượng-thẩm y án nhưng cho Đào-Chính và Phạm-Diêm được án treo và bắt cả ba tên phải liên đới bồi 15 đồng cho người bị đòn.

Khám nhà trái phép và ăn cắp. — Về việc phó lý Vũ Hoa và Lai-v-Đạt bị thưa là đến khám nhà một người làng là Ng-v-Phái trong khi đi vắng và lấy đồ đạc mà đã đăng rõ ký trước thì nay tòa Thượng-thẩm y án tòa Nam-án tỉnh Hà-đông tha cả vì xét không đủ chứng cớ.

Trái nghị-định cải-lương. — Nguyên làng chánh hương-hội Ng-đức-Trác chia ra làm ba giáp. Xưa nay trong làng có mở hội thì mỗi giáp phải biện một con lợn để làm lễ. Song từ ngày làng lý cải-lương thì rất bất lợi lợn mà bỏ mỗi giáp nộp 9 đồng để sung quỹ. Năm ấy đến ngày việc làng giáp Bùi-v-Nhu không tuân lệ mới, cứ biện con lợn mang ra đình làm lễ nên hội-đồng hương-chính không nhận, làm biên-bản trình. Tòa Nam-án tỉnh Thái-bình phạt Bùi-v-Nhu, Ng-v-Hoanh, Tô-v-Bích, Bùi-v-Mỹ và Vũ-Tang mỗi người 9 đồng. Tòa Thượng-thẩm thấy cho cả vì xét lỗi đó là lỗi cả hàng giáp.

Cải tăng không xin phép. — Đỗ-hương-Thái nói với lý-trưởng làng là Đỗ-v-Liên rồi cải tăng phần mộ có là người thân tứ tự. Lê-thị-Thục là con gái người ấy kêu rằng bằng lòng đi kiện Đỗ-hương-Thái tự tiện đào mả. Tòa Nam-án tỉnh Hưng-yên kết án Đỗ-hương-Thái vì tội cải tăng không xin phép quan trên và lý-trưởng về tội tự tiện cho phép cải táng và phạt mỗi tên 2 ngày tù án treo. Nay Đỗ-hương-Thái khai để ở Hanoi hiện có nộp giấy khai sinh, nên tòa Thượng-thẩm cho việc ấy tòa Nam án tỉnh không có quyền xử đoán.

Bán một cái trại ở gần Hanoi, rộng hơn 4.500 thước có nhà lấy lịch sự, các nhà ngang, có ao và cây cối.

Ai muốn mua xin hỏi tại bản-quán.

Tại tòa Đốc lý. — M. Batsere p. ở chỗ-sự văn-phòng hạng nhất, ở Pháp sang, nay đã thuộc quyền quan Đốc-lý Hà-nội.

Ngạch học-chính. — Mme Trịnh-thị-Khoa, giáo-tập hạng bảy ở trường Lò-đúc Hà-nội, theo như đơn xin, được nghỉ một năm, kể từ ngày 1er février 1925 trở đi.

M. P an-v-Dung, giáo-học ở Bạch-hạc bị bãi chức vì có lỗi nặng.

M. Ngô-mạnh-Bắc, có bằng thành-chung, được bổ giáo-tập sự.

Mme Ng-thị-Sửu, có bằng Sơ-học được bổ giáo-tập tập-sự.

M. Vũ-đình-Khoa, có bằng Sơ-học cựu học sinh năm thứ bảy trường Bảo hộ Hà-nội và M. Phạm-hoàng-Tư có bằng Sơ-học, cựu học-sinh năm thứ ba lớp thành-chung Hải-phòng, đều được bổ giáo-tập tập-sự.

M. Ng-trọng-Luyện, có bằng Sơ-học, được bổ làm chán phụ-tá trong ngạch giáo-chính, lương mỗi tháng 15 đồng.

Mme Ng-thị-Yến, giáo-tập hạng bảy ở Bắc-ninh, được nghỉ hẳn 2 tháng lĩnh cả lương, kể từ ngày 2 février 1925 trở đi.

Ngạch thừa-phái. — M. Lê-đăng-Khuê, thừa phái hạng tư ở Hưng-yên và M. Vũ-văn-Diên, thừa-phái hạng năm ở Yên-khánh, được đổi lẫn cho nhau.

PHARMACIE FRANÇAISE & INDIGÈNE

Pharmacie Montéro
54, RUE PAUL-BERT, HANOI
DẦU-GAN-CÀ-VIÊN
(Capsules huile de foie de morue)
Mỗi ngày uống bốn viên, sáng 2 viên, chiều 2 viên, trước khi ăn cơm.
Giá mỗi lọ: 0$50
油肝錠貴

AUTOS D'OCCASION

Studebaker 6 cylindres. . . 18 HP 1.600 $
Citroën torpédo. . . . . 10 HP 1.200 $
Fort — . . . . 10 HP 400 $

S'adresser à l'Usine Électrique.

Tân kịch « Ép duyên ». — Giá chỗ ngồi trong hai buổi diễn kịch « Ép-duyên » và hai bản tuồng phụ của ông Phạm-văn-Duyệt tổ chức để tặng tiền quyên cho trường Tổ-đức và trường Hà-châu mà trong số báo trước đã lại cáo, định như sau này:

Ghế hạng nhất. . .	1 $ 50
Ghế hạng nhì. . .	1.00
Ghế hạng ba . . .	0.50

Bắt đầu bán vé từ tối hôm nay ở nhà ông Trịnh-xuân-Nghĩa số 13 phố hàng Gai.

Trong tết xuân-quang này, tân kịch hay như thế, mà lại để ở rạp Cinéma Palace, chắc là đông người đi xem lắm, dù có diễn hai tối luôn, chắc tối nào rạp hát cũng chật ních. Vậy ông bảo-trợ đã cho nhiều người nhà đi xem nên mua vé trước để giữ chỗ ngồi.

Cải chính. — Trong bài lại-cảo hôm qua về mục « Hai buổi tát đặc-biệt » của thứ nhì bắt đầu « Vì kịch này hơi ngắn » sắp chữ lầm là *nói* ngắn. Vậy nay cải-chính lại cho đúng.

Trường Thể-dục lại cáo

Vì một điếu thuốc lá mà cháy nhà. — Hồi 9 giờ rưỡi đêm hôm qua, chỉ vì có người vô ý vất điếu thuốc lá hút dở mà cháy mất một cái nhà lá và một cái phên bằng nứa. Cái nhà này ở trên đường bờ sông, ở gần đường lên cầu, của Ng-thị-Cả bán cát, nhà ở đường 88, số nhà 35. Không việc gì đến người cả và thiệt hại cũng chẳng đáng là bao.

Ấy cũng chỉ vì điếu thuốc lá mà cháy nhà, mà nhất là độ này là mùa đốt pháo, lại cũng để sinh ra lôi hoạn lắm.

Dỗ con của người đem bán. — Hồi 6 giờ sáng ngày 14 janvier, một người bồi tên Đỗ-v-Chi, khi đi làm vắng có để một đứa con gái lên bốn tuổi ở nhà cho vú già giữ. Lúc về thì thấy mất con, hỏi vú già thì vú già nói tên Sáu Hảo là người cùng thuê chung nhà ở đấy đưa nó đi chơi đâu không biết. Mãi đến tối đến mai cũng chẳng thấy con về, người bồi bèn đi trình cảm, thì nay sở mật-thám đã bắt được tên Sáu Hảo (Phạm-v-Hảo), hỏi thì tên này khai là có đỗ đứa bé đem cho một người đàn bà ở Cầu-giấy lấy 1 $ 50 tiêu rồi. Sở mật-thám liền cho đi tìm người mua tên là Ng-thị-Nhỏ, ở làng Yên-hòa (Hà-đông), thì quả-nhiên đã thấy đứa bé giao về cho bố nó.

Đứa dỗ con người đem bán và người mua đều đã bị bắt giam xét.

Cũng lại bán trẻ con. — Tên Hoàng-tăng-Quang, nhà ở sau phố hàng Giấy, nguyên có đi lại với một người đàn bà tên là thị Miện. Thị-Miện vốn có một đứa con gái lên 5 tuổi, Quang lập tâm đánh mẹ rồi đem đứa con đi bán cho thị Ngần, nhà số 8, phố Dieulefit lấy 12 đồng bạc để tiêu và lại lấy cả khăn, thắt lưng của tại Miện đem bán nữa. Hiện nay tên Quang và các người mua đứa bé cùng khăn, thắt lưng của tên Quang bán đều đã bị bắt.

Việc xe đụng nhau ở phố hàng Nón. — Theo lệnh quan Biện-lý, đã cho xét về việc xe đụng nhau tại hàng Nón với hàng Điếu, mà có một người đi xe đạp bị thương.

Các việc vặt. — Ng-thị-Nghĩa, quán làng Lộ (Hà-đông) bị thưa về việc lấy trộm của Trần-văn-Thuận, phố Bờ-sông một món tiền 32 đồng, một đôi hoa tai vàng và các quần áo.

M. Lê-đình-Khoa, ở ngõ Nam-ngư trình tại sở Cẩm rằng có một bọn đánh mình và đe giết.

HIỆU BÁO-CHÍ:

CHASSAGNE

59, Rue Paul-Bert, Hanoi

Có bán đủ cả các thứ thuốc

NHẬN HỎI QUYỂN MẪU HÀNG (CATALOGUE) Ở ĐÂY

CINÉMA PALACE
HANOI

DU MERCREDI 4 AU SAMEDI 7 FÉVRIER 1925

LES ÉTABLISSEMENTS GAUMONT
présentent
une remarquable production de
Marcel l'HERBIER
le talentueux metteur en scène français

DON JUAN & FAUST
Aventure romanesque en 2 Epoques & 5 parties
Brillamment interprétée par:
M. VANNI MARCOUX
M. DENEUBOURG M. Marcel VALLÉE
M. A. DAVEN M. Philippe HÉRIAT
M. DURAN M. LERNER
et
Jaque CATELAIN
dans le rôle de *Don Juan*
1re Epoque en 5 parties

? PROCHAINEMENT ?
Un Grand chef-d'œuvre Français

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Tại tòa Đốc-lý. — Các công việc thuộc về chính-phủ bảo-hộ tại tòa Đốc-lý thì từ ngày 1er février 1925 giao cho M. Virgitti quan phó cai-trị hạng nhất, trong cái thời hạn M. Paquin, quan phó Đốc-lý thứ nhất giữ chức quyền Đốc-lý thành phố Haiphong.

Các quyền phép đã ấn định trong khoản thứ tư, nghị-định ngày 28 décembre 1911 cho quan Đốc-lý Haiphong thế nào thì trong cái thời hạn ấy, M. Virgitti cũng được hưởng như thế.

Đá bóng thi. — Đến chủ-nhật 8 février này sẽ có cuộc đá bóng thi của hội La Jeunesse Tonkinoise de Haiphong đấu với hội Le 1er Tonkinois de Hanoi, để tranh giải quán quân năm 1924 - 1925.

Hôm ấy sẽ đặt nhiều ghế để công chúng ngồi xem.

Một cái thuyền gạch chìm. — Hồi 10 giờ 40 hôm thứ ba vừa rồi, chiếc thuyền của Nguyễn-thị Hảo chở gạch bằng quá, nên bị chìm ở sông Bonnal, ngay trước nhà số 144.

Cái nạn ô-tô. — Cũng ngày hôm thứ ba hồi 2 giờ rưỡi chiều, một chiếc ô-tô do M. Boisson, tham-biện sở Trước-bạ, cầm máy, khi qua phố Paul-Bert, đụng phải hai chiếc xe tay, may không việc gì, chỉ người, chỉ hai cái xe tay bị tử bỏng nhiều mà thôi. Hai bên đã điều-đình với nhau ổn-thỏa.

NAM-ĐỊNH

Cuộc đá ban thi. — Như lời đã đăng trong một số báo trước chiều hôm mồng 8 tức 31 janvier trong khu đất nhà bình đã có cuộc đá ban thi do hai hội Kiến-thương Thanh-hóa và hội Grand-Air Nam-định tranh đấu.

Khi các ông hội-viên Kiến-thương ở xe hòa xuống thì có M. Nghĩa và M. Tuân ra đón và nhà M. Vinh-Thi, ở phố hàng Đàn dự tiệc trà, kẻ Trung người Bắc chuyện trò rất là vui vẻ.

Chiều đến, mới 2 giờ mà trong khu đất nhà bình đã đông nghịt những người, chung quanh thì người đông như cái khung sơn đen treo bức tranh thể-dục để nằm ở trên tấm giấy xanh.

Đúng 3 giờ rưỡi quan phó-sứ Thanh-hóa là M. Boutonnet cầm còi nổi hiệu hai bên giản quân, bên Thanh-hóa thì áo đỏ quần thâm, bên Nam-thì quần đen áo trắng ngực đính dấu hiệu G. A. Bản hội « Grand Air » thì những hội-viên sau này ra dự cuộc:

Goal: Nghĩa; arrières: Thành, Cảm; demis: Công, Mùi, Sinh; avants: Dư, Thim, Tiếp, Nghĩa. Đích: Còi vừa nổi hiệu hai bên tranh đấu thực là ngoạn-mục.

Ta lại đáng khen nhất là M. Hội giữ goal bên Thanh, tuy người nhỏ mà đá bắt cực: tài không quả nào sai; ta lại ngợi khen M. Giáo đi demi-centre bên T. anh đã cương-quyết nhiều quả vỗ tay. Đá hết hồi thứ nhất thì bất-p ấn thắng-phụ, hai bên nghỉ đều ra giải khát.

Đang khi cùng nhau bình-phẩm những quả ban tài-tình cũng của qui

(*Xem trang thứ ba, cột thứ hai*)

số 1-8

THÚY-HỦ

NGUYỄN-BỐ-MỤC dịch thuật

Người ấy họ *Tây-môn*, tên gọi là *Khánh*, đứng hàng thứ nhất, người ta thường gọi là *Tây-môn đại-lang*. Từ khi phát-đạt có nhiều tiền, người ta lại gọi là *Tây-môn đại-quan-nhân*. Bấy giờ *Tây-môn-khánh* đi trong hồi lâu, lại quay trở lại, rẽ vào trà-điếm của *Vương-bà*, ngồi tại phía trong rèm.

Vương-bà cười mà bảo rằng:

— Vừa rồi sao ngài chào to tát thế?

Tây-môn-khánh cũng cười mà bảo rằng:

— Bà lại đây cho tôi hỏi chuyện: Người đàn-bà bên cạnh đây vừa rồi là vợ ông nào thế?

Vương-bà nói:

— Người ấy là người em gái *Diêm-la đại-vương*, mà là con gái *Ngũ-đạo tướng-quân* đó. Ngài hỏi người ta làm gì?

Tây-môn-khánh nói:

— Tôi nói thật đấy, xin bà chớ nói đùa.

Vương-bà nói:

— Ngài không biết chồng người ta à! Chồng người ta vẫn đi bán món ăn chín ở trước cửa huyện.

Tây-môn khánh nói:

— Có phải vợ gã *Từ-tam* vẫn bán bánh quả táo đó không?

Vương-bà xua tay mà rằng:

— Không phải! Nếu phải người ấy thì đã tốt đôi. Ngài thử đoán ư?a xem nào.

Tây-môn-khánh nói:

— Hay là vợ gã *Lý nhị*!

Vương-bà lại lắc đầu mà rằng:

— Không phải! Nếu phải người ấy thì cũng đẹp lắm.

Tây-môn-khánh nói:

— Thôi thế thì chín là vợ gã *Lục-tiểu-ất* rồi!

Vương-bà cả cười mà rằng:

— Không phải! Nếu phải người ấy thì ba chẳng xứng đáng lắm thay. Ngài thử đoán nữa xem.

Tây-môn-khánh nói:

— Thế thì tôi chịu không thể nào đoán được.

Vương-bà cười khanh-khách mà bảo rằng:

— Tôi nói để ông nghe thì ông phải buồn cười vỡ bụng mất. Chồng người ta tức là *Vũ đại-lang* vẫn đi bán bánh hấp đó!

Tây-môn-khánh giẫm chân cả cười mà rằng:

— Có phải tức là cái người mà chúng vẫn kêu là « *Tam-thốn đinh-cốc thụ bì* » đó không?

Vương-bà nói:

— C ính phải đó!

Tây-môn-khánh kêu lên một tiếng mà rằng:

— Khổ chưa! Một miếng thịt dê ngon-lành như thế mà sa vào mồm chó!

Vương-bà nói:

— Ở đời thường có những sự éo-le như thế! Người ta thường nói: « *Kẻ hèn được cưới ngựa hay, đàn-bà khôn khéo lại hay gặp ông chồng dần*». Trăng già độc địa, cắm dây chẳng ngẫu xe quàng xe xiên.

Tây-môn-khánh nói:

— Tôi còn thiếu bà bao nhiêu tiền nhỉ.

Vương-bà nói:

— Chưa bao nhiêu! Ngài để lúc nào tính trả chẳng được!

Tây-môn-khánh lại hỏi rằng:

— Cậu con bà đi đâu rồi?

Vương-bà nói:

— Thằng con tôi đi theo một người sang *Hoài-châu*, đến bây giờ chưa về, cũng chẳng biết tin-tức sống chết thế nào cả.

Tây-môn-khánh nói:

— Sao bà không để cho cậu ấy theo tôi!

Vương-bà cười mà đáp rằng:

— Nếu ngài có lòng đoái thương đến nó thì may cho tôi biết dường nào!

Tây-môn-khánh nói:

— Đợi khi nào về sẽ bàn.

Tây-môn-khánh ngồi nói mấy câu có ý-vị, người đàn-bà đã đưa mắt lác lại quay đến cửa hàng *Vương-bà*, ngồi trong rèm ngành mặt chiều sang cửa nhà *Vũ đại-lang*.

Hồi lâu, *Vương-bà* chạy ra hỏi rằng:

— Ngài xơi một chén « *Mai-thang* » nhé!

Tây-môn-khánh nói:

Ừ, tốt! Bà cho giã vị chua vào một chút.

Vương-bà pha một chén « *Mai-thang* », hai tay bưng ra, đưa mời *Tây-môn-khánh*. *Tây-môn-khánh* ngồi thẳng-thỉnh uống, rồi cầm cái chén đặt ở trên bàn.

Tây-môn-khánh nói:

— Thứ « *Mai-thang* » này khéo lắm, trong nhà có nhiều không?

Vương-bà cười, mà đáp rằng:

— Giá này suốt đời làm mai làm mối, không để một người nào phải ở trong nhà.

Tây-môn-khánh nói:

— Tôi hỏi thứ « *Mai-thang* », sao bà lại nói chuyện làm mai làm mối, sai nhau biết ngẫu nào!

Vương-bà nói:

— Giá này nghe những tai, lại cứ tưởng là ngài khen giã này khéo làm mai làm mối.

Tây-môn-khánh nói:

— Bà đã khéo nghề làm mai làm mối thì tìm cho tôi một đám, rồi tôi sẽ xin hậu tạ.

Vương-bà, nói:

— Để bà cả ở nhà biết chuyện thì cái mặt già này còn ra thế nào,

Tây-môn-khánh nói:

— Đại-nương ở tôi ở nhà người rất tốt nết, có lượng bao dung, hiện bây giờ trong nhà cũng có mua mấy người, nhưng chưa người nào vừa ý tôi cả. Bà nghĩ đám nào, giúp tôi một đám, cứ đến nói chuyện, chớ không hề chi. Hoặc là người quanh-quẩn đâu đây, chỉ cốt vừa ý tôi là được.

Vương-bà nói:

— Hôm trước có một đám rất tốt, nhưng chỉ sợ ngài không chịu đúng mà thôi.

Tây-môn khánh nói:

— Nếu được món tốt, bà nói cho xong việc được, tôi sẽ xin tạ ơn.

Vương-bà nói:

— Người ấy mười phần thật trọn-vẹn cả mười, chỉ hiềm một nỗi hơi cao tuổi.

Tây-môn-khánh nói:

— Dẫu hơn một vài tuổi, cũng không hề chi. Chẳng hay năm nay người ta bao nhiêu tuổi?

Vương-bà nói:

— Người ấy tuổi mậu dần, cầm tinh con hổ. Sáng năm mới này vừa vặn 93 tuổi.

Tây-môn-khánh bật phì cười mà bảo rằng:

Bà này điên tay sao! Chỉ nói pha trò mãi thôi!

Tây-môn-khánh cả cười rồi đứng dậy ra đi. Bấy giờ trời đã tối, *Vương-bà* thắp đèn, vừa toan đóng cửa thì lại thấy *Tả-môn-khánh* bước vào, cứ ngồi chăm-chăm mà nhìn sang cửa nhà *Vũ đại-lang* như trước.

Vương bà nói:

— Bây giờ ngài xơi một chén « *Hòa-hợp-thang* » nhé?

Tây môn khánh nói:

— Còn gì bằng nữa! Bà cho hơi ngọt một chút.

Vương-bà pha một chén « *Hòa-hợp-thang* » trao cho *Tây môn-khánh*. *Tây-môn-khánh* nốc xong, đứng dậy mà bảo rằng:

— Bà ghi vào trong sổ, sáng mai tôi sẽ trả tiền.

Vương-bà nói:

— Được! Không hề nhỉ! Ngày mai mời ngài lại chơi.

(*Còn nữa*)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

ĐỒNG-HỒ
ĐEO TAY
BỌC VÀNG
Máy mỏ-neo,
15 chân-kính
Mặt và kim có chất độ-quang
BẢO-HÀNH 20 NĂM
Giá..... 11$50
BÁN TẠI HIỆU :
A. PERROUD (Nhà xanh)
39, Phố Paul Beri, — HANOI
2000

Một cái nguy-hiểm trong xã-hội

Trong lúc bắt đầu có mưa bụi này, các bệnh ho, đau màng phổi, nói tóm lại là tất cả các bệnh đau về bộ máy hô-hấp, lại sắp nhiều lắm, vậy cần phải cần thận lắm mới được. Thực thế, bệnh ho không chữa cẩn-thận nguy-hiểm thế nào, tất ai cũng biết. Bệnh lao trong xứ này, nguy-hiểm lắm thay, vì mỗi năm bệnh ấy làm hại hàng vạn con người. bệnh ấy vẫn rình mà làm hại đó. Muốn tránh khỏi bệnh ấy phải giữ buổng phổi cho mạnh khỏe, thì chỉ có một cách là uống :

Cachets du Docteur Nofal
0$95 một hộp

Mỗi ngày uống hai cachets (trước mỗi bữa cơm uống một cachet) thì thấy kiến hiệu quả kỳ sự vọng.

Nếu phải yếu, không chịu được thời tiết ẩm nhám, và giá lạnh, chớ có chờ đợi nữa, nên dùng ngay !

Le sirop Nofal Thiocol

Nhiều thầy thuốc khuyên dùng thuốc ấy trị hết hẳn bệnh.

Giá tiền là 0$90.

Hai thứ thuốc ấy ở hiệu CHASSAGNE, Phố Paul Bert có bán.

Muốn hỏi điều gì hiệu ấy cũng sẵn lòng chỉ bảo cho.

NHÀ BA CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul Bert, Hanoi

Bệnh lậu là một bệnh rất khó chữa. Muốn cho tuyệt được nọc, tất phải tiêm thứ thuốc trừ trùng lậu (Vaccins antisaccriques). Song các tỉnh xa và ở Hanoi cũng có người biết dùng cách tiêm đó.

Nếu không muốn dùng tiêm thì có thể dùng vaccins bằng thuốc viên :

Rhéantine Lumière

thuốc hoàn bằng viên.

Cách dùng : *2 viên buổi sáng.*
2 viên buổi chiều

Giá : 1$20

Thứ sữa tối thượng hạng

Thứ sữa đặc hiệu **Confé** *của nhà lấy sữa có tiếng thứ nhất ở Hoà-Lan, là một thứ sữa những người yếu, trẻ con cũng tất cả mọi người ưa thứ sữa đặc có chất nguyên, dùng rất tốt.*

Ai có tính khó đến đâu, dùng thứ sữa này cũng phải vừa lòng.

Bán buôn tại :

COMPTOIRS COLONIAUX CHIRIS
Haiphong. 2000

quan thì quan trọng-tài Boulonnet lại nổi hiệu mở cuộc. Còi vừa rúc hai bên lại hết sức trở tài thì thốt nhiên M. Giáo, Dinh vì đâu xô người áo đỏ bị quan trọng-tài bắt ra ngoài cuộc, lại tiếp ngay đến M. Kông bị ngã xây đầu gối đau chân phải kiêng ra ngoài. Lúc đó bà con trong thành-phố thực đáng lo cho cái điều không may của hội hễ-dục G A vì còn có chín người thì tranh làm sao được. Bỗng nhiên quả ban vào chân M. Tiếp đưa lên rồi truyền sang cho M. Mùi rồi đưa vào giữa chân M. Cảm đến bung một cái mạnh như tên bay xuyên qua cái khung gỗ bên phía áo đỏ. Còi rúc toán thắng, tiếng vỗ tay ran như pháo nổ. Quả ban đã vào giữa, hai bên lại cùng nhau tranh đấu thực kịch liệt. Lúc này các quý quan rất ngợi khen M. Nghĩa, gác goal, vì đá luôn ba quả thực mạnh vào mà đều bắt được đá ngay ra như tên, các khán-quan ngợi khen nhất ông Mùi đá corner quả nào cũng lơ lửng ở trước cửa goal và ông Thành đứng arrières đá cả hai chân trông như xiếc tung cầu. Ta lại ngợi khen cả MM. Dư, Nghĩa, Lương tranh cầu tài lắm. Kết cục hội Nam-định được một, hội Kiến-hương không gỡ được vàn nào.

T. S. lai cảo

Xiếc Đại-nam. — Phường xiếc Đại nam của M. Lưu-kách-Vân đã bắt đầu khai diễn ở trong tỉnh đã mấy hôm nay.

Buổi nào người đến xem cũng đông.

Mọi người đều khen rằng quần áo coi rất đẹp mà làm rỏ lại thần tình quá, tưởng ai cũng nên xem qua cho biết cái nghề tài của người mình thật không kém cỏi các phường xiếc lớn của người ngoại-quốc vẫn thường qua lại xứ ta.

Thăng chức. — Các viên chức trong ngạch công-chính ban Hòa-xa có tên sau này được thăng chức :

Thăng thư-ký thượng hạng hạng ba:
M. Nguyễn-đăng-Chính
Thăng thư-ký hạng nhất :
M. Lê-văn-Oánh.
Thăng thư-ký hạng tư :
M. Phạm-thế-Phấn
Thăng thư-ký hạng năm :
MM. Trần-văn-Phúc và Nguyễn-v-Ngoạn.

HẢI-DƯƠNG

Hỉ tin. — Được tin rằng đến ngày 19 tháng giêng ta này, ông Nguyễn-lâm-Ký là một nhà thương-mại ở đây sẽ làm lễ vu-qui cho lệnh-ái là cô Nguyễn-thị-Bảo đẹp duyên với M. Bùi-huy-Tử thư-ký tại tòa Đốc-lý Hải-phòng, vậy xin có lời mừng ông Lâm-ký và chúc cô dâu chú rể cầm-sắt hòa hai, bách niên giai lão.

T. lai cảo

HÀ-ĐÔNG

Nạn ô-tô. — Hồi 1 giờ rưỡi chiều hôm mồng 3 février, chiếc xe ô-tô vận tải của Mme Bùi-thị-Mão ở phố hàng Bông số nhà 120, bắt đầu tự Hanoi đi Phủ-lý, trong có 15 người hành-khách ngồi, khi đi còn độ 500 thước tây nữa thì tới ga Vẫn-điển, chợt thấy đằng trước mặt có cái xe bò và chỗ này có nhiều khách bộ-hành lắm, nên người chauffeur bóp còi hiệu và loay-hoay lái mãi, thế nào đâm ngay vào cái cây to đến nỗi cả cái mui gỗ trên xe bằng đi cả, người chauffeur thấy vậy luống cuống lại lái nữa, xe lại đâm vào cái cây khác, đến nỗi gãy cả tay lái, rồi xe cứ lừ lừ tiến đến một cái hàng nước đè phải một đứa bé con lên 3 tuổi ngồi ở trên giường chết ngay lập tức. Còn trong số 15 người hành-khách thì có 5 người bị thương nặng, hiện đã cho vào nhà thương Bảo-hộ phục thuốc.

Được tin này, quan huyện Thanh-trì có thân-hành đến xét và sở mật-thám cũng phái người về làm biên-bản. Người ta nói rằng cái nạn gớm ghê này xảy ra có lẽ một là vì người chauffeur non tay lái, hai là vì con đường xấu quá !

PHÚ-THỌ

Cọp. — Đêm hôm mồng 8 tết, có một con cọp vào trường Cao-đẳng Nông-lâm ở Ngọc-phố cắn hai con ngựa, một con chết còn một con bị thương nặng.

Quan Đốc trường học có bảo đề-phòng con ngựa chết đến đêm hôm sau xem cọp có lại ra ăn không để rình bắn, nhưng không thấy nó trở lại

BẮC-NINH

Hỏi Lim. — Năm nào cũng vậy, cứ đến ngày 13 tháng giêng ta, là ngày hội Lim, về huyện Tiên-du, thì già trẻ lớn bé, ai cũng nức đi xem hội. Xe lửa, ô-tô, chuyến nào cũng đông, chật nich. Trong cửa khói-nhang nghi ngút, kẻ đi lễ bái, người đi du ngoạn, ngựa ngựa xe xe đông như kiến cỏ

HƯNG-YÊN

Trộm. — Hồi chín giờ đêm 30 janvier vừa rồi, kẻ trộm đào ngạch vào nhà Phạm-tự-Khoa, 60 tuổi, ở phố Bắc-hoa lấy trộm mất một cái *pa-lê* đựng các quần áo và đồ tư trang giá đáng 166$50. Hiện sở Sen-đầm đương bắt được vài tên trộm này.

T. S. lai cảo

VIỆC KINH-ĐÔ

Quan-trường cận tin. — Về việc đặt lại chức Thuận-khánh tuần-phủ [illegible] bổ-chánh-sứ tại tỉnh Khánh-hòa, tòa nội-các phụng thượng-dụ như sau này :

« Chức Thuận-khánh tuần-phủ nguyên trước đặt tại tỉnh Bình-thuận, mà tỉnh Khánh hòa nguyên trước đặt chức bố-chánh-sứ về sau theo thời chia định, nên tỉnh-lị tuần-phủ dời vào tỉnh Khánh-hòa mà tỉnh Bình-thuận thì đặt chức bố-chánh-sứ. Nay viện-thần chiếu theo tình-thế, tâu xin chức Thuận-khánh tuần-phủ sứ trở về nguyên-lị ở Bình-thuận, còn tỉnh Khánh-hòa thì đặt chức bố-chánh sứ như trước.

Vả chăng đất rộng thì việc nhiều, nên cho đại-viên thống-trị cho trọng chức quyền mà tiện việc quan, mới là hợp-lý

VIỆC TRUNG-KỲ

THỪA-THIÊN

Trộm như rươi. — Trong khoảng cuối tháng chạp năm ngoái và đầu tháng giêng năm nay, từ nơi thành-thị cho đến chốn thôn quê, ở đâu có nơi nào lễ không nghe ăn trộm. Đã biết rằng vì đói khó thì sinh trộm cắp, các nhà cửa nào cũng kín vào chắc cửa giấy, thì có thể đề phòng được, chỉ những nhà làm thường thì tha hồ cho bọn đào ngạch khoét đỗ trộm cắp vật gì cũng lấy, nào là con gà quả bí cũng chẳng tha, mỗi buổi sáng ngày thức dậy, trong một nơi làng xóm cũng nghe có nhà này mất trộm, nhà kia mất cắp, các quan địa phương cũng có gia tăng sức bắt tuần phòng, nhưng cơ hàn thiết thân thì phải sinh ra trộm cắp, cho nên nghiêm cấm dù hết sức, mà tuồi ấy cũng chẳng chừa, quan cũng phải vỡ nại, chưa biết làm sao mà đề phòng cho được. Song xét ra sự trộm cắp đó nỗi cơ hàn thiết thân đã đành, mà cũng bởi cờ bạc cũng lắm, vậy tưởng trừ được sự cờ bạc, thì cũng giữ hại trộm cắp được phần nhiều, vậy trước nên nghiêm cấm cờ bạc.

TOURANE

Một trận đòn năm mới. — Sáng ngày mồng 2 tết vào hồi độ hơn 9 giờ, đi ngang qua phố Nhà-thờ, thấy một đám rất đông người, ai nấy đều có koi tức giận đương đứng nói phô ồn ào, chỉ trích một việc mới vừa xảy ra lúc nãy ; kẻ chê về lễ, người mắng bất lương, tuổi không thiếu chi là lời phẫn-bình, là câu dọa nạt. Nghe chuyện như thế, muốn rõ nguyên do thế nào, tôi bèn lân la kiếm một người quen biết mà hỏi thăm coi thử. Người ta thuật chuyện lại rằng, đương khi hành lễ có một viên chức-sắc trông thấy một chàng kia ngồi lẫn vào gốc các bà đầm, thì viên ấy đến biểu chàng ngồi lui ra ghế sau, nhưng mà chàng không nghe lời. Kẻ đó lại có một cụ già, làm chức cai trong giáo hội, đến biểu chàng ngồi qua chỗ khác để nhường tước vị cho các quí phu-nhân ; lần này chàng chẳng vâng lời thì chớ, lại còn lấy tay mà gạt đi. Ông cụ già, thấy người cứng cỏi, ý cũng muốn làm ngơ đi cho rồi ; nhưng chẳng dè khi lễ vừa tan, thì chàng ta sồng-sộc chạy ra, gọi đích-danh ông cụ mà xỉ-nhục thêm vô lễ, ông cụ vừa trả lời thì chàng ta liền tát tai cho cụ mấy cái. Tội nghiệp ông cụ phải lấy cái dù mà chống đỡ hư hỏng cả dù. Khi ấy các người đứng xung quanh trông thấy sự bất bình, ai nấy đều ra tay đánh cho chàng một trận rất xứng đáng, khiến cho chàng phải chạy ù đi báo quan ; chưa rõ việc này bên nào được, bên nào thua. Nghe nói bên giáo-hội cũng có phát đơn đi kiện lại.

D. T. lai cảo

TẠI CUỘC ĐẤU-XẢO NEW-YORK

Máy lưu-thanh CHARMOPHONE, là thứ máy lưu-thanh mỹ-thuật, được tôn vào bậc ngoại-hạng.

Bán tại : Hiệu SPORTING-PHOTO, Hà-nội

Ô-TÔ ĐI CHÙA TRẦM

Đến sáng hôm giêm tháng riêng này (7 2-25), bản-hiệu có 6 cái xe ô-tô rất lịch sự để khách thập phương đi lễ phật.

Hành trình như sau này :

8 giờ khởi hành tại phố hàng bông số 123 (hiệu Mỹ xuyên)

9 giờ đến chùa Trầm.

1 giờ ô-tô đưa khach đi lễ chùa Thầy.

3 giờ ở chùa Thầy về Hanoi

[illegible] *thế nhưng bản-hiệu chỉ xin tính có 1p.20 một vị. Vậy xin mau mau lại lấy vé trước kẻo hết chỗ.*

MỸ-XUYÊN
123 Rue du Coton
5.102

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người có tuổi, đương khi kuyết không lưu-thông được mạnh, hay sinh ra chứng nhức đầu, chóng mặt, đau lưng. Muốn khỏi những chứng ấy thì nên giữ bổ dùng thuốc :

Gouttes de Virginie

thì vài giọt khỏi đi khỏi bệnh.

Giá bán : 1$20 một lọ

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc :

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.

Chế toàn bằng chất : Santalol
chất : Salol
và chất : Uroformine

Giá 1$30 một hộp

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Phàm những người làm nhiều việc phải nghĩ-ngợi thì thường hay đau sỉ thần-kinh-hệ.

Bệnh chóng mặt, nhức đầu, sỉ mặt, bần thần, yếu sức.

Nhà thuốc đã dùng thứ thuốc :

Glyphogenol Montès

là thứ thuốc rất thần-hiệu.

Bán-bà trong cõi thời-kỳ cho trẻ-con bị mê dùng thuốc này cũng tốt lắm.

CÁCH DÙNG :

người lớn : 15 giọt buổi sáng và buổi chiều.

trẻ con : 5 giọt buổi sáng và buổi chiều.

Giá 1$20

LỆ ĐỔI CHỖ Ở

Xin các ông mua báo, khi đổi chỗ ở, muốn báo-quán gửi đến chỗ mới, thì gửi cho báo-quán có giấy quán báo, chữa lại thế nào thì biên rõ ràng vào đấy, và gửi theo hai hào (0$20 bằng tem cũng được) để chi tiền giấy quán khảo.

Nếu không gửi tiền theo thì sẽ đề nguyên thế cả hoặc phải trả bằng tem.

SẮN-NHIÊN-ĐÀI

Tối thứ năm 5 Février 1925
(mười ba tháng giêng)

TÂM PHÚC TƯƠNG TRI

Những câu bất tức cảnh, tả thành năm, bảy thứ giọng.

Rất vui !

Tối thứ sáu 6 Février 1925
(mười bốn tháng giêng)

MỘT TRẬN CƯỜI

Nhân dịp năm mới, các quí-khách nhiều ngài viết thư cho bản-hội để diễn lại vở hát « MỘT TRẬN CƯỜI » và « MỘT TRẬN CƯỜI THỨ HAI ». Vậy bản-hội xin lỗi ý và diễn lại tối hôm nay lịch sự MỘT TRẬN CƯỜI » để tặng ái-hộ (mười sáu tháng giêng) thì diễn tích « MỘT TRẬN CƯỜI THỨ HAI ».

Bàn vé từ tối thứ năm. Xin lấy vé trước kẻo hết.

Hôm nay không nhận thư vé chực. (Billets de réduction).

Cần người làm việc

Cần người làm thông-ngôn và coi thông-minh, có nghị-lực, nói được tiếng Pháp có thể coi thợ được hay có thể nhận làm khoán, làm công các công-việc mỏ, xây, đổ đất, đào đất, đẫn cỗ bắn xe cao cũng nên thợ mộc, thợ sắt, thợ điện, thợ rèn.

Viết thư đến sở than Uông-Bí gửi cả các giấy chứng chỉ đến.

5101

CÂU HÁT HỮU TÌNH

Tối thứ bảy vừa rồi, mấy khách làng chơi muốn đi thưởng xuân tìm xuống sớm chị em, hẹn trong một đêm xuân siết bao vui vẻ, chỗ nọ cốc tôm chỗ kia tôm cốc, khiến cho các khách làng chơi thấy người, thấy thơ vui trong cuộc mà lòng xuân phơi phới lúc đêm xuân ; lúa vào một nhà chị em kia chưa có khách hát ; khi mới vào thì chuyện nỗ nhơ phào rang, chuyện thì như chào rào, mãi mãi cũng chỉ thấy chuyện mà chả thấy trần nước gì cả, một làng chơi liền hát một câu rằng :

Voi xuân liệu bước tìm vào.
Gieo cầu còn nhớ đêm nào chạy xuân,
Chị em nghe sau câu ấy liền ý đi pha ngay một ấm chè MINH-THÁI đãi khách thập phương.

Du Xuân lai cảo

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ghip.

Mắc bệnh ghip, thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khớp xương.

Muốn trị bệnh ghip, chỉ có một thứ thuốc, là :

Cachets du Docteur Rascol

0$60 một ống sáu cachets

Rượu bổ-đào:

TONIQUE TONKINOIS

Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

Theo hình tự-nhiên in ra đây, chữ không như có mấy thứ thuốc về những hình lạ, làm trẻ con cười cho trẻ-con và người có trí khôn thì không ai có thể tin được !

Xin xem tiếp theo ở trang thứ tư tờ báo này.

Ngày mùng 7 tháng năm, năm-hiệu Khải-định thứ ba, tôn Nhật-các phụng lời chỉ như sau này :

Chẩm nay đại được phòng cần MONTÈS qui ông, có chỉ nên một thứ rượu bổ để tiêu ngự dụng qua rất hay, đáng nên gia thưởng, truyền lục phó thị gửi cho qui được phòng chế-ông để tỏ thành-giả.

Khâm thử.

欽此 恭奉 諭旨 欽賜 藥房 蒙 製酒 補品 以備 御用 甚佳 應加 賞賚 欽此

內閣 奉

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả ! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được ! *Giá bán rất rẻ : 2$25 một chai lớn ; từ sáu chai giờ lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.*

Bán-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò-chơi cho trẻ-con, lại kê những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy, giá bán lại đắt quá, mà vị-tất có được công-hiệu cho tính-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS
54, Phố Tràng-tiền, 54
HANOI

Xin xem tiếp theo ở trang thứ tư tờ báo này.

Agents généraux en Indochine : CHARRIÈRE, DUFOURCQ, GARRIGUENC & Cie
PARIS — SAIGON — H. WEBER — HANOI

Những bao niêm "Che Cock" không bán chỉ để cho khỏi, các cửa hàng đều có cả. Bảng không nên hỏi niêm biết ở phố hàng gai số nhà 83

PHÀM,

Thứ chè tốt thời quanh năm uống lúc nào cũng thơm ngon. Thường lắm hạng chè chỉ vào độ đầu xuân thì uống được, tí lâu thì nhạt nhẽo. Đấy là hạng chè giả lá cho nên gìn giữ đến thế nào cũng không tránh khỏi được sự biến động.

NHƯ,

Mua được hạng chè chính hiệu NINH-THÁI thời quanh năm lúc nào cũng ngon thơm. Vậy quí-khách muốn tránh sự biến động ấy xin chực tiếp quá bộ chiếu cố cho bản-hiệu tại Hanoi Haiphong và Nam-định.

NINH-THÁI HIỆU

số 10, phố hàng Ngang Hanoi
số 113, phố Khách Haiphong
số 78, phố hàng Trống Nam-định
Kính cáo

MUỐN TRỪ CÁC BỆNH SỐT RÉT CÁCH-NHẬT, BỆNH SỐT RÉT RÙNG NÊN DÙNG THUỐC

QUINOFORME

hoặc ống, hoặc viên

Tại tất cả các thuốc-địa Pháp toàn dùng một thứ thuốc này.

Gửi mẫu tại Tây-ta các nhà bào-chế
Nhà chế thuốc LACROIX, 25 31, Rue Philippe de Girard — PARIS.

Nhà Bán-đồ « TÂM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

Chứng đau xương,
Chứng mạch máu sưng,
Chứng đau mạch máu tụ lại,
Các chứng đau quả tim.

Mụn sưng ở mạch máu lâu đã 3 năm mà dùng thuốc này trong 1 tháng là khỏi.

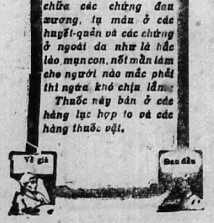
NHỮNG LÚC TRỜ VỀ GIÀ

thì thường thấy vàng đầu tác hoi khát ở, hay chóng mặt, nhức đầu đau luận, đi táo, mệt mỏi buồn khó ở; cần về phần đàn-bà thì kinh chẳ g những không điều mà lại có lác ra nhiều qua thể làm cho ai cũng phải sợ. Những tác nay nên dùng thứ thuốc :

Dépuratif Richelet

mà các danh sư ở hoàn-cầu đều chứng nhận rằng hay. Dùng nó thì chẳng bao lâu kinh nguyệt lại điều, không có làm đau đớn gì cả Thuốc này lại rất hiệu trong khi chữa các chứng đau xương, tụ máu ở các huyệt-quán và các chứng ở ngoài da như là hắc lào mạn con, nốt mẩn làm cho người nào mắc phải thì ngứa khó chịu lắm.

Thuốc này bán ở các hàng lục hợp to và các hàng thuốc vặt.

Đang thời, Những bịnh như là: XANH-XAO, ỐM-GẦY, ĐAU LƯNG mỏi gối cũng trị TIN-THẦN thì Thầy-thuốc đều chữa bằng lo

NUCLOCITHOL.

Thuốc này HIỆU LẮM, trừ bịnh đãnam mà lại trừ tiệt cốt bịnh.

Thuốc **NUCLOCITHOL**, làm bánh sáng MÁU-HUYẾT và cứng-cát GÂN-CỐT.

Thường người ta dùng nó khi đau mới giải đáng cho mau lành mạnh, mà nhứt là trừ những bịnh kỳ trên đây.

Cách uống : sán hoàn một ngày.

Thuốc bán tại tiệm ông GUILBAUD Thầy bào chế thuốc nhứt hạng tại TOURS (France)

Tiệm tại Hanoi: Tiệm thuốc của ông **Ed. CHASSAGNE**

TAM-TÌNH-Y-TÔN

Phố hàng Giấu, số 35 — Namdinh.

Bản-hiệu chuyên nghề làm thuốc nội ngoại khoa, chế luyện cực tinh tế chữa đủ các bịnh mới, bịnh lâu, bịnh ngày bình trong, đã sống phúc cho chưa cùng được hỏi sinh khởi tử giêu có lấy phải giá người nghèo cũng quá không tiền xin thuốc cũng cho.

Chữa các bịnh như sau này: đau đàng mông tinh, gi tinh, lậu tinh, hoạt tinh, loãng tinh không đủ, đau bổ bình người không điều, huyết ít, huyết đen, huyết hôi, huyết tích, khí hư, bạch đới kinh thấy ra liên miên, sinh ra trăm chứng đau bụng, đau đe kinh niên, ho lao, đàm suyễn, bất tại, phổ thông, phong thấp cả chứng, sốt rét, sốt nóng, thổ huyết, khạc huyết, ỉa huyết, tả lỉ, giá mỗi hộp 1$00, đau mắt uống mộng giá mỗi chai 0$50.

Lời giang mai

Bản hiệu chia ra bốn chứng lậu chỉ bốn thứ t.. ốc lậu dọc, lậu tinh, lậu huyết, chỉ lậu, giang mai ba chứng dang độc ba cam giang lậu, các bịnh không giống nhau, chứng thời ở trong, chứng thời ở ngoài. Vì có ngài mắc bịnh nông thuốc sau mất để mà người đàn bà lại sinh ra bịnh khi sư, bản-hiệu chế đủ các thứ thuốc chữa các bịnh giang lậu khỏi về không hại gì đến đường sinh dục mà người đàn bà không sinh bịnh khi hư được.

Thuốc lậu giá 1 độ một chai.
Thuốc giang 1$50 một chai.
Thuốc bổi 1$00.
Ống thụt 0$50.

Có bán thuốc chữa thuốc phiện ngài nào ăn đã lâu ăn nông cũng khỏi, mỗi trai giá 1$00, chai con 0$50.

Qui khách ở xa viết thơ về xin định bản-hiệu gửi thuốc đến ngay gửi cách bình hơn giao ngân.

TAM-TÌNH Y-TÔN
Phố hàng Giấu, số 35 — Namdinh.

THUỐC DRAGÉES RABUTEAU
(hiệu đầu nai)

Người bị bệnh ghịp và bệnh sốt rét thường hay thấy trong mình một nhọc mà lạ rất là lần khần. Khi bị bệnh thì đầu đau mỏ-ỏi, yếu đuối đi, đánh rống ngực, ăn không ngon, ngủ không yên, đau lưng đau mình, khó thở, một nhọc lạ thường.

Chẩn tuyệt kém nhẹ đi, thế thì nên lỗ ngay vào nhe chữa tuyệt nhẹ ghê khỏi đi ha đi trong khi ốm à: chẩn sắt như ti mà dùng thuốc *Dragées Rabuteau* (hiệu đầu nai) thì không còn gì để khỏi lơn nữa.

Uống thuốc ấy rồi đến đi giấy thì tác ngay, không sợ nguy hiểm gì cả. Chỉ rong vài ôm lại thấy khỏe mạnh như thường: những người nào bị bệnh ghịp mới khỏi, yếu đuối, đau lưng, đau mình, đau đe giấy, hay đánh rống ngực mà dùng thuốc này thì thấy khoan khoái lạ lùng. Chỉ uống độ vài lọ thuốc *Dragées Rabuteau* (hiệu đầu nai) này thì lại khỏe mạnh như thường.

Ở các hàng bào-chế lớn đều có bán cả.

2056

ĐƯỜNG SANG LÀO

CÔNG-TY PHẠM-VĂN-PHI

Có các đường chạy thơ ở phía bắc Trung-kỳ

TỪ THAKHEK VỀ VINH

Tàu thủy ở Viên-tiane về tới chủ-nhật thì sáng thứ hai xe ô-tô chở thơ và hành-khách ở Thakhek về xuốt Vinh.

TỪ VINH ĐI THAKHEK

Ngày thứ sáu đúng 7 giờ sáng chạy, chiếc thứ bảy đến Thakhek vừa kịp tàu thủy lên Vientiane.

Mỗi chủ-nhật chạy có một chuyến, các quý-khách ai muốn đi thì xin đánh giây-thép cho biết trước 24 giờ để bản-ty liệu xếp xe cho đủ.

Hạng tây đi . . . . . 28$00 một chỗ ngồi.
Hạng ta đi. . . . . 14.00 —

Đường đi Huế và Yên-lý đi Nghĩa-hưng ngày nào cũng có xe chạy, xin lấy vé trước một ngày.

Lối đánh giây thép : PHAMVANPHI,
Vinh, Đông-hà, Yên ly, Thakhek hay là Napé

CÁC ÔNG NÊN ĐẾN NGAY HIỆU :

VẠN-THỊNH
6, Rue des Cantonnais, 6
HANOI

Hàng rẻt mới sang — Cai mới rất khéo

Các ông sẽ có quần áo đẹp, tốt, mà giá lại rẻ.

Mau mau kẻo rét hàng tốt. 2026

MUỐN BÁN:

Một chiếc ô-tô hiệu Berliet, 12 mã-lực, bảy tám chỗ ngồi. Còn mới nguyên — Nhiều đồ chữa, lốp ruột mới.

Giá tiền : **1.700 $**

HỎI TẠI :

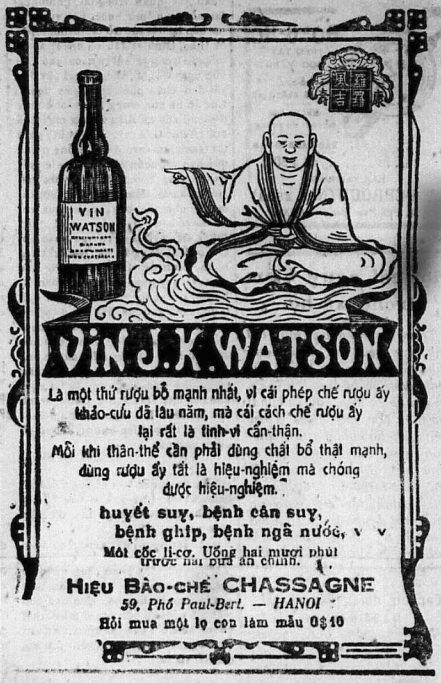
GARAGE BOBILLOT, 7, Boulevard Bobillot, Hanoi

MỰC HIỆU **JOLY** TỐT HƠN Các thứ mực khác

PACHOD Frères & Cie Lyon

2050

VIN J.K. WATSON

Là một thứ rượu bổ mạnh nhất, vì cái phép chế rượu ấy tháo-cứu đã lâu năm, mà cái cách chế rượu ấy lại rất là tinh-vi cẩn-thận.

Mỗi khi thân-thể cần phải dùng chất bổ thật mạnh, dùng rượu ấy tất là hiệu-nghiệm mà chóng được hiệu-nghiệm.

huyết suy, bệnh cần suy, bệnh ghịp, bệnh ngã nước, v v

Một cốc li-cơ. Uống hai mươi phút trước hai bữa ăn chính.

HIỆU BÀO-CHẾ CHASSAGNE
59, Phố Paul-Bert. — HANOI
Hỏi mua một lọ con làm mẫu 0$10

ATOPHAN-CRUET

THUỐC ATOPHAN CRU...

TRỪ CÁC BỆNH ĐAU LẬT LEO VÀ GAN CÓC

THUỐC PHÁP ... Y PHÁP QUỐC LÀM

Công-sở bảo-hộ ...

ŒNO KOLA COCA

RƯỢU BỔ
酗補

J. BLANC *(dệ nhất hạng bào-chế)*
Ông **L. BLANC** *(người nói-nghiệp)*
HANOI (Bắc-kỳ)
chế ra

Giá bán 2$40 một lít

Một ngày hai lần, trước bữa cơm, thì uống một cốc con
每晚午各啞每各啞沒喉醒欺稍

Bán tại: Hiệu Bào-chế **J. BLANC**
2099 *31, phố Tràng-tiền (Rue Paul-Bert) Hanoi*

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

Phố Paul-Bert, phố Đồng-Khánh và phố Reilaguère

HANOI

Từ ngày 2 đến hết ngày 8 Février

Bán rao hàng tại các gian hàng đồ trắng

Vải percale tốt để may đồ trắng cho đàn bà con trẻ. Chiều ngang 80 c/m,	Một thước :	6 fr. 50
Vải batiste coton, chiều ngang 80 c/m. . . .	Một thước :	9 fr. 00
Vải finette, chiều ngang 80 c/m.	Một thước :	8 fr. 00
Vải piqué molletonné, chiều ngang 80 c/m. . .	Một thước :	7 fr. 50
Vải linon de fil để may đồ trắng lịch sự, 80 c/m.	Một thước :	18 fr. 00
Vải linon mercerisé, chiều ngang 80 c/m . . .	Một thước :	7 fr. 50
Vải batiste de fil, chiều ngang 80 c/m để may mùi soa.	Một thước :	25 fr. 00
Thứ trên này, chiều ngang 120 c/m.	Một thước :	80 fr. 00
Vải flanelle coton, chiều ngang 80 c/m. . . .	Một thước :	0 fr. 30

Tél. Phone N° 189 — Adr. Tg. MAGARÉUNIS

VỚI 20 QUAN, QUÝ-KHÁCH CÓ THỂ KIẾM ĐƯỢC

500.000 quan

Muốn được thế, thì mua

Một cái vé PANAMA có rút số

Lối mua phải mỗi ngày 20 quan và trong 15 tháng mỗi tháng đúng 20 quan theo như các điều khoản nói trong luật (Nếu vậy mỗi ngày chỉ 40 xu mà thôi, có thể làm nên giàu có được.

Nộp tiền lần đầu được ngay cái số vé, chỉ mình mình có quyền sở-hữu, mà lần rút số nào cũng được dự, như thế đã đảng nỗi tiếc rẻ rúy, nếu vé của mình trong số được lĩnh nguyên số 1k. Mỗi cái vé PANAMA thì nào cũng trúng một lô, giá tiền lớn từ 100.000 nhỏ đến một 1.000 quan, không có cũng được hoàn lại 400 quan.

Thực là một cách đặt lời chắc nhất và lợi nhất

Mỗi năm số tiền các lô có hơn ba triệu quan

CÁC LÔ NHƯ SAU NÀY :

125 lô	500.000 quan	269 lô.	5.000 quan
127 lô	250.000 —	1.265 lô.	2.000 —
253 lô	100.000 —	13.659 lô.	1.000 —
253 lô	10.000 —	1.737.692 lô.	400 —

Có vé được dự các cuộc rút số mãi cho đến khi số vé của mình trúng thì thôi

Mỗi lần rút số có nhiều được một cái số các số trúng số, mà không phải giá tiền. Mỗi lô có hoa nhiều lần được lĩnh hết. Các số gian cho người mua đúng với các vé thực có, người mua vé lúc nào muốn xem cũng được, đúng như bản luật riêng ngày 12 Mars 1906. Bản luật 5; giữ nổi mọi phần cuộc mua cho người mua vé.

RÚT SỐ MỖI NĂM BỐN LẦN

Ngày 15 FÉVRIER, 15 MAI, 15 AOUT và 15 NOVEMBRE

Muốn dự các cuộc rút số, thì gởi 20 quan đến nhà

BANQUE DE CRÉDIT COLONIAL, Rue Paperé, MARSEILLE (France)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)